

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Ülkemizde pancar üretiminin ve üreticilerinin sorunlarının araştırılması, alınması gereken önlemlerin tespit edilmesi ve bunlara ilişkin yapılacak yasal düzenlemelerin ele alınabilmesi için Anayasa'nın 98'inci, İç Tüzük'ün 104 ve 105'inci maddeleri gereğince Meclis Araştırması açılmasını arz ve teklif ederiz.

Okta URAK
inir
m la

Kemalettin YILMAZ
Aydınkarahisar Milletvekili

Müsteri Kufuhalı
Sokorcan

Yusuf Halıcıoğlu
Kayseri

Ali Öz
Mersin

Şakir

Prof. Dr. Zeynep T. Baş
İstanbul MV.

Marat Başer
İST. MV.

Mehmet ERDOĞAN
Muğla MV.

Hasan Hüseyin Türköl
Oğuzlar MV.

İsmail Torkan
Kocaeli MV.

Alim İsmail

İzmir MV.

Celal Adan
İST. MV.

D. Ali Torkan
İST. MV.

Seyfettin Yılmaz
Adana MV.

Emir Aınar
Kastamonu MV.

Necati Özen
Bursa MV.

Kerem Doğan
Tekir

Şahin
İzmir MV.

Bülent Belek
Aydınkarahisar

GEREKÇE

Şeker Pancarı tarımı ve sanayisi; istihdam sağlayan, tarımın yapıldığı bölgelerde çiftçiye toprağa bağlayarak iç göçün yavaşlamasına ve bölgesel kalkınma farklarının azalmasına en büyük katkıyı sağlayan sektörlerden biridir.

1 dekarında yaklaşık 10 işgücü istihdam sağlayan Şeker pancarı, ülkemizde 3,2 milyon dekar şeker pancarı tarımı yapıldığı göz önüne alınırsa, yılda yaklaşık 123.000 tam istihdam sağlar. Geçimini doğrudan veya dolaylı olarak sektörle ilişkilendirmiş 10 milyon insanımızın iş ve ekmek kapısıdır. Pancar tarımı, alternatif ürünlerden buğdaya kıyasla 20, mısıra göre 10 ve ayçiçeğine kıyasla 5 kat daha fazla istihdam yaratmaktadır.

Yeşil enerji olarak da tanımlanan ve son yıllarda Dünyada üretimi ve kullanımı yaygınlaşan Biyoetanol'ün en önemli hammaddesidir. ABD ve AB Biyoyakıt kullanım hedeflerine ulaşmak için ciddi politikalar geliştirmektedir. Biyoetanol üretiminin ana hammaddesi olan şeker pancarı üretimine hız verilmeli ve biyoetanol üretimine hassasiyet gösterilmelidir. Türkiye, Dünya'da en büyük pancar ekim alanına sahip ülkelerden biri iken 2001 sonrası AB uyum yasaları çerçevesinde çıkarılan Şeker Yasasından olumsuz etkilenmiş ve ekim alanlarında daralma yaşanmıştır. Avrupa Birliği Şeker Reformu ile şeker üretiminin daha az rekabetçi şartlara sahip üye ülkelere aktarılmasını amaçlamaktadır. Bunun Türkiye'deki şeker sanayini olumsuz etkileyeceği bir gerçektir. Özelleştirme kısıcındaki %50 atıl kapasiteyle çalışan şeker fabrikalarındaki üretim azalmasına rağmen bazı yıllar şeker tüketiminin artması kaçak şeker ve ihtiyacın üzerinde NBŞ ithalatının yapıldığını göstermektedir. Bu nedenle, mevcut fabrikaların verimliliğini arttıracak teknolojik donanımlara kavuşturulması gerekmektedir.

Çeşitli hastalıklara neden olduğu gerekçesiyle AB ülkelerinden 16'sında NBŞ üretimi yasaklanmışken ülkemizde gerek sağlık gerekse ülke ekonomisi açısından çok büyük zararları bulunan NBŞ üretimi sürekli arttırılmaktadır. 1998 de 220 bin ton üretim 2009 da 515 bin tona çıkmıştır. 2007/2008 pazarlama yılı sonunda ülkemiz şeker stoğu 119.000 ton iken NBŞ kotası %35 oranında arttırılmıştır. 2008/2009 pazarlama yılı sonunda şeker stoğu 230.000 bin ton iken NBŞ kotası %25 arttırılmıştır. 2009/2010 yılında ise ülkemizin ürettiği pancar şekerinin 1 milyon tondan fazlası depolarda dururken ve pazarlama yılı sonunu 600-700 bin Ton stokla kapatacağı tahmin edilirken NBŞ kotası %50 arttırılmıştır. Ülkemizde son 8 yılda yapılan NBŞ uygulamaları neticesinde, 2,2 milyonluk şekerin üretilmemesi, 300 bin hektar alanda pancar tarımının yapılmaması, 3,2 milyar dolarlık katma değer kaybı, 60.000 tarım işçisinin işini kaybetmesi ve 4,5 milyon ton küspe ve 600 bin ton melasın üretilmemesi ve dolayısıyla 150 bin tonluk et açığının oluşmasına sebep olmuştur. Avrupa Birliği Ülkelerinin çoğunda sağlığı tehdit eden NBŞ üretimi yasaklanmışken, ülkemizdeki NBŞ üretiminin arttırılmasının sebeplerinin araştırılması gerekmektedir. Türkiye'de Şeker üretiminin geleceği ve şeker pancarı üreticilerinin sorunlarını araştırmak üzere bir araştırma komisyonu kurulması amacıyla Anayasanın 98'inci, İç Tüzüğü'nün 104 ve 105'inci maddeleri gereğince Meclis araştırması açılmasını arz ederiz.